

Geschilleninstantie Huisartsenzorg Kamer Noord

Referentie: 20210061

UITSpraak

Inzake

Mevrouw [naam]
De heer [naam]
Wonende te [plaats]
Klagers

tegen

Mevrouw [naam], huisarts
te [plaats]
Verweerster
gemachtigde: mr. S. Muntinga

DE PROCEDURE

Klagers hebben een klacht ingediend jegens verweerster. Klaagster heeft haar vader, de heer [naam] gemachtigd namens haar op te treden in de onderhavige procedure.

Klagers hebben op 23 augustus 2021 de Geschilleninstantie Huisartsenzorg Kamer Noord (hierna verder te noemen: de (geschillen)commissie) schriftelijk gemachtigd alle relevante gegevens betreffende de klacht op te vragen. Ook de moeder van klaagster, [naam] heeft op 20 september 2021 de geschillencommissie schriftelijk gemachtigd alle relevante gegevens betreffende de klacht op te vragen

Verweerster en klagers zijn gehoord op basis van een schriftelijke procedure van hoor en wederhoor.

De geschillencommissie heeft kennisgenomen van en zal beslissen op basis van de volgende en tussen partijen gewisselde stukken:

- de klacht van 20 mei 2021;
- de aanvulling op de klacht van klagers van 9 augustus 2021;
- het verweerschrift van verweerster van 18 november 2021;
- de repliek van klagers van 2 januari 2022;
- de dupliek van verweerster van 26 januari 2022.

In haar vergadering van 16 februari 2022 heeft de geschillencommissie besloten op basis van de schriftelijke stukken tot een uitspraak te komen.

SAMENVATTING VAN DE KLACHT

Klagers zijn van mening dat:

1. Klaagster niet behandeld had moeten worden door de POH-GGZ;
2. Er onterecht een melding gedaan is bij Veilig Thuis;
3. Niet besloten had mogen worden dat klaagster een nacht bij een vriendin zou doorbrengen.

1. DE FEITEN

De geschillencommissie gaat uit van de volgende als vaststaand aangenomen feiten:

- 1.1 Klaagster is 16 jaar. Zij is zelfstandig bevoegd de 3 klachtonderdelen in te dienen bij de geschillencommissie. Zij heeft haar vader gemachtigd deze klachtonderdelen namens haar in te dienen. Klaagsters vader heeft daarnaast aangegeven aangemerkt te willen worden als klager. Klaagsters moeder heeft eveneens een machtiging ondertekend.

- 1.2 In november 2020 nam klager telefonisch contact op met verweerster. Hij maakte zich zorgen over klaagster. Verweerster heeft voorgesteld dat klaagster gesprekken zou starten met de POH-GGZ binnen de praktijk, hetgeen ook is gebeurd.
- 1.3 Op 21 december 2020 vond een gesprek plaats met de POH-GGZ waarbij naast klaagster, de moeder van klaagster aanwezig was.
- 1.4 Op 22 februari 2021 vond een gesprek plaats met de POH-GGZ waarbij naast klaagster, klaagsters moeder aanwezig was.
- 1.5 Op 8 maart 2021 vond een gesprek plaats op de praktijk van verweerster waarbij klaagster, haar moeder, de POH-GGZ en een medewerker van Veilig Thuis aanwezig waren.
- 1.6 Verweerster heeft het medisch dossier niet ingebracht. Ook klaagster heeft haar medisch dossier niet ingebracht in de procedure.

2. TOELICHTING OP DE KLACHT

De klacht houdt zakelijk en samengevat het volgende in:

- 2.1 Klager woont met zijn vrouw en twee dochters. Het komt regelmatig voor dat er sprake is van ruzie. Ook zijn in het verleden verwijzingen gemaakt door verweerster naar de GGZ en relatietherapie voor klager en zijn vrouw.

Klachtonderdeel 1:

- 2.2 Klager vond dat zijn dochter, tevens klaagster in deze procedure, veel loog. Ook waren er signalen dat het niet goed ging met klaagster. Klager heeft met verweerster over de problemen gesproken, die het gedrag van klaagster afdeed als puberaal gedrag. Verweerster verwees klaagster niet door, maar liet haar gesprekken voeren met de POH-GGZ binnen de praktijk. Vanaf 7 december 2020 tot en met 8 maart 2021 heeft klaagster bijna elke maandag een gesprek gehad met de POH. Klager was niet bij het gesprek op 21 december 2021 in verband met zijn werk en niet omdat de problemen met klaagster hem niet interesseerden.
- 2.3 Op 8 maart 2021 werden klager en zijn echtgenote uitgenodigd op de praktijk. Klagers echtgenote ging alleen naar het gesprek. Klager had een voorgevoel dat er iets aan de hand was. Verweerster kent klager goed en weet dat hij niet komt, als men hem gaat opjagen. Tijdens het gesprek bleek dat er grote problemen met klaagster waren. Zij bleek serieuze suïcide plannen te hebben, depressief te zijn en aan automutilatie te doen. Klagers echtgenote en klaagster vonden dat behandeling door de POH door kon gaan, klager was het daarmee niet eens.

- 2.4 Tijdens de eerste twee gesprekken met de POH-GGZ heeft klaagster al verteld over haar suïcidale gedachten en plannen, de automutilatie en depressieve klachten en niet pas in maart 2021. Klaagster heeft een verklaring afgelegd dat zij dit al aan het begin van de behandeling heeft verteld. Dat dit door verweerster en de POH-GGZ wordt ontkend doet haar veel pijn. Bij het horen van deze problematiek had de POH-GGZ verweerster hiervan op de hoogte moeten stellen. De POH-GGZ is niet ter zake deskundig opgeleid om dit soort behandelingen te geven. De POH-GGZ had zelf haar eigen grenzen moeten aangeven op basis van eigen deskundigheid zoals beschreven in het Functie- & competentieprofiel 'Praktijkondersteuner huisarts GGZ 2020.' Ook verweerster had hierop moeten toezien en moeten verwijzen naar een GGZ instelling. De kern van de taken van de POH-GGZ bestaan uit het bieden van kortdurende laagdrempelige begeleiding aan patiënten met lichte tot matige psychische klachten. Klaagster hoorde niet thuis in de huisartsgeneeskundige GGZ. Door de POH-GGZ zijn de problemen in stand gebleven, verergerd, is er onnodig gevaar ontstaan voor het leven en de gezondheid van klaagster en is het op 8 maart 2021 geëscaleerd.
- 2.5 Omdat klaagster ziek was en een puber is waren er spanningen thuis, maar die zijn nagenoeg verdwenen nadat klaagster wel goede hulp kreeg. Door verweerster en de POH-GGZ zijn de klachten en de spanningen verergerd en hebben ze voortgeduurd. Er waren geen spanningen in het opvoedklimaat, dat is ook niet aangegeven tijdens de behandelingen die klaagster onderging. Klaagster had geen idee dat Veilig Thuis een overheidsorganisatie was en wist niet waar ze mee instemde waardoor het zo uit de hand is gelopen. Zij was in paniek omdat ze betrappt was op roken en het niet maken van huiswerk. Als puber koos ze de makkelijkste weg. Als klaagster direct goede zorg had gehad was het niet zo geëscaleerd.

Klachtonderdeel 2:

- 2.6 Op 8 maart 2021 ontstond ruzie tussen klager en klaagster omdat zij weer had gelogen. Daarna vond een consult plaats bij de POH-GGZ. Daar heeft klaagster gezegd dat ze niet meer naar huis wilde. Klager kon klaagster niet meer bereiken en na 2,5 uur belde verweerster dat klager en zijn echtgenote naar de praktijk moesten komen. Klager is niet meegegaan naar de praktijk. Zowel verweerster als iemand van Veilig Thuis hebben klager geprobeerd te bellen.
- 2.7 Verweerster heeft ervoor gezorgd dat er een sfeer ontstaan is dat klager de agressor zou zijn. Er was een ruzie maar meer niet. Door Veilig Thuis te bellen en vervolgens klager en zijn echtgenote te vragen om naar de praktijk te komen heeft verweerster een val opgezet om klager klem te zetten. Door Veilig Thuis in te schakelen is verweerster een stap te ver gegaan, klager voelt zich verraden terwijl verweerster weet hoe klager in elkaar zit en altijd bereid is tot een goed gesprek. Door het inschakelen van Veilig Thuis was er geen weg terug meer.

Klachtonderdeel 3:

- 2.8 Op 8 maart 2021 kreeg klager bericht dat klaagster bij een vriendin zou overnachten. Er was sprake van een crisisinterventie door Veilig Thuis en klager mocht niet weten waar klaagster zou overnachten. Klager kende de ouders van deze vriendin niet en wist niet waar klaagster terecht zou komen. Door de ouders van de vriendin erbij te betrekken, werd klagers privacy geschonden. Klaagster had ook ergens kunnen logeren zonder dat klagers privacy werd geschonden. Er is druk uitgeoefend en klagers echtgenote is met argumenten van verweerster en Veilig Thuis overgehaald om in te stemmen. Het was de crisisdienst of het vriendinnetje. Klaagster heeft een verklaring geschreven waarin zij aangeeft onder druk gezet te zijn.
- 2.9 Op 9 maart 2021 heeft klager gesproken met de politie en met Veilig Thuis over een huisverbod. De politie gaf tijdens het gesprek aan dat klager hier niet voor in aanmerking kwam. Klaagster heeft daarna een week gelogeed bij klagers ouders en is daarna weer thuis gekomen. Er vond daarna een tweede gesprek plaats met Veilig Thuis, die aangaf dat ze afgingen op informatie van verweerster en dat ze daarom een onderzoek moesten instellen. In de weken die volgden was er geen hulp voor klaagster.
- 2.10 Klager heeft een andere huisarts gezocht. Ook klagers echtgenote en klaagster en klagers andere dochter gaan naar een andere huisarts. Klager heeft zelf de juiste hulp gezocht voor klaagster, waar zij wordt gediagnostiseerd en therapie krijgt.
- 2.11 Klager heeft zowel de POH-GGZ als verweerster de gelegenheid gegeven om excuses aan te bieden. Daar is geen gehoor aan gegeven. Ook na het inschakelen van Veilig Thuis heeft verweerster nooit meer geïnformeerd hoe het ging met klagers en het gezin. Door het handelen van verweerster en de POH-GGZ is het vertrouwen in verweerster en de hulpverlening ontzettend aangetast. Verweerster heeft op 1 september 2021 zelfs nog aan klaagster gevraagd of zij wel een klacht wilde indienen. Klaagster voelde zich hierdoor onder druk gezet. Klaagster vond het raar dat verweerster hier naar gevraagd heeft, aangezien zij een machtiging heeft getekend.

3. HET VERWEER

Het verweer houdt zakelijk en samengevat het volgende in:

- 3.1 In november 2020 startte klaagster met gesprekken met de POH-GGZ. De POH-GGZ had de opleiding afgerond en was sinds 1 maart 2019 in dienst van de praktijk van verweerster. De POH-GGZ had voordat zij bij de praktijk in dienst kwam veel met kinderen gewerkt en voelde zich derhalve bekwaam om met die doelgroep te werken.
- 3.2 Het eerste gesprek was op 7 december 2020, het daaropvolgende gesprek op 14 december 2020. Omdat bleek dat een belangrijk aspect van de problematiek van klaagster de interactie met haar ouders was, is toen met klaagster afgesproken om voor

de volgende afspraak haar ouders uit te nodigen. Dit om te zoeken naar een samenwerking om voorwaarden te scheppen (structuur en duidelijke afspraken) hoe klagster in de naderende kerstvakantie een begin kon maken aan haar herstel.

- 3.3 Dat gesprek vond plaats op 21 december 2020. De moeder van klagster was aanwezig, klager was niet meegekomen. Overeengekomen werd dat er een planning voor de kerstvakantie vanuit de ideeën van klagster zou worden gemaakt.
- 3.4 Na de vakantie vond er op 12 januari 2021 weer een gesprek tussen klagster en de POH-GGZ plaats. Zij voelde zich beter, minder somber en moe. Hetgeen door klager is gesteld in zijn klaagschrift -dat bij dat gesprek bleek dat klagster serieuze suïcideplannen had, depressief was en aan automutilatie deed- klopt niet. Daarvan was op dat moment geen sprake.
- 3.5 Daarna volgden gesprekken op 1 en 8 februari 2021. Toen gaf klagster aan dat ze weer meer stress en spanning thuis ervaarde. Het ging minder goed met haar en ze wilde een verwijzing naar de GGZ. Omdat de problematiek voornamelijk voortkwam uit het opvoedklimaat thuis en er niet zozeer sprake was van een psychiatrische diagnose, heeft verweester die verwijzing niet direct gemaakt. Met klagster werd afgesproken om eerst haar ouders opnieuw voor een gezamenlijk gesprek uit te nodigen. Ook is besproken dat zij, als zij zich somber voelt, hulp kan vragen en tevens bij wie en op welke wijze. Klagster kon hier mee instemmen.
- 3.6 De POH-GGZ heeft enkele malen naar de ouders gebeld maar kreeg geen gehoor en geen mogelijkheid om een voicemail in te spreken. Zij sprak klager op 17 februari 2021 telefonisch en nodigde hem en zijn vrouw uit voor een gezamenlijk gesprek om met hen over de zorg en de hulpvraag van klagster te spreken en ook om over eventuele vervolghulp met ouders te spreken. Klager zegde toe te zullen komen. Op het gesprek dat op 22 februari 2021 plaatsvond, verscheen klager echter niet. Moeder was er wel.
- 3.7 Het volgende gesprek tussen klagster en de POH-GGZ was op 8 maart 2021. Toen ging het een stuk slechter. Ze had zichzelf beschadigd en was meer suïcidaal. Klagster gaf aan een soort time-out te willen in het contact met klager. De POH-GGZ heeft verweester bij dit gesprek geroepen. Verweester en de POH-GGZ hebben overwogen of zij de crisisdienst moesten inschakelen, maar hebben besloten dat er op dat moment geen indicatie voor was. Er was geen sprake van een actieve suïcidaliteit.
- 3.8 Met klagster bespraken verweester en de POH-GGZ dat ze Veilig Thuis voor advies zouden bellen. Het ging op dat moment niet goed met klagster en het was eerder onvoldoende gelukt om de ouders bij de problematiek te betrekken; klager was niet naar de gesprekken gekomen. De hoop was dat met het betrekken van Veilig Thuis op die manier ook klager bij de problematiek van klagster betrokken zou kunnen worden.

- 3.9 Vanuit Veilig Thuis werd aangegeven dat ze direct een medewerker naar de praktijk zouden sturen. Klaagster informeerde ondertussen haar moeder die thuis was. Moeder is ook naar de praktijk gekomen. Er vond een gesprek met klager, haar moeder, de medewerker van Veilig Thuis, verweerster en de POH-GGZ plaats. In onderling overleg is besloten dat klagster even niet naar huis zou gaan. Met klagster is afgestemd waar ze kon slapen. Omdat haar oma de moeder van klager is, had dat op dat moment niet de voorkeur. Met klagster is afgesproken dat ze naar een vriendin zou gaan.
- 3.10 Er is gedurende het gesprek getracht contact te krijgen met klager. Door hem te bellen en ook door middel van app-berichten is gevraagd of hij de telefoon wilde opnemen. Er was echter geen contact met klager te krijgen. Klager stuurde zelf wel veel app-berichten (naar moeder en klagster). Gelet op de inhoud van deze berichten is toen, in overleg met alle aanwezigen, besloten dat klagster haar locatie uit zou zetten op weg naar de vriendin. Dit zodat ze daadwerkelijk even een time-out kon hebben.
- 3.11 Moeder en klagster zijn actief betrokken geweest bij deze beslissingen. Er is nooit sprake geweest van dwang. Bij de gebeurtenissen die daarop volgden is verweerster niet betrokken geweest. Dat zijn beslissingen van Veilig Thuis geweest. Op 12 maart heeft verweerster klagster verwezen naar de GGZ.
- 3.12 Klaagster heeft een machtiging getekend waarbij zij klager machtigt om namens haar een klacht in te dienen bij de geschillencommissie. Blijkens het reglement geschillencommissie Huisartsen wordt onder de definitie "klacht" verstaan: uiting van ongenoegen over een gedraging, waaronder mede begrepen het handelen dan wel nalaten jegens een patiënt in het kader van zorgverlening. Klachtonderdelen 2 en 3 hebben echter betrekking op het handelen jegens klager en op zijn beleving van de gebeurtenissen. Klager schrijft bij klachtonderdeel 2 onder andere: "verweerster heeft op een overdreven manier en verkeerd Veilig Thuis ingeschakeld en mij opgejaagd." En verder: "Door Veilig Thuis in te schakelen is verweerster een stap te ver gegaan, het sloeg kant nog wal, ik voel mij door haar verraden terwijl ze weet hoe ik in elkaar zit, ik ben altijd bereid met haar een goed gesprek te hebben." En bij klachtonderdeel 3 schrijft klager onder meer: "Zonder mijn toestemming, zonder overleg met mij is besloten klagster in een crisissituatie bij een vriendinnetje te laten overnachten." Of: "Het argument waar verweerster mee komt dat ik was uitgenodigd op de praktijk slaagt niet aangezien ze pas uren later in de hele sfeer die ik hierboven heb beschreven pas mij ging bellen de zaak was toen al zo opgeblazen en de VT ingelicht was dat er geen uitweg meer terug was."
- 3.13 Klachtonderdelen 2 en 3 hebben geen betrekking op het handelen, dan wel nalaten, jegens een patiënt, maar ze hebben betrekking op het handelen, dan wel nalaten, jegens klager. Derhalve vallen deze gedragingen niet onder de definitie "klacht" in de zin van het reglement van de geschillencommissie en dient klager ten aanzien van deze 2 onderdelen niet ontvankelijk te worden verklaard. Dit ondanks de aanwezigheid van de machtiging van klagster.

Klachtonderdeel 1:

- 3.14 De POH-GGZ was (en is) bevoegd en bekwaam om klaagster in het stadium waarin zij zich in de periode van 7 december 2020 tot en met maart 2021 bevond, te begeleiden. De POH-GGZ werkt onder supervisie van verweerster. Wanneer verweerster op enig moment de indruk zou hebben gehad dat de POH-GGZ niet bekwaam zou zijn om gesprekken te voeren, had zij dat niet (meer) toegelaten. Alle gesprekken zijn nabesproken met verweerster. Een deel van de gesprekken is ook in intervisie overleg (geanonimiseerd) met de voormalig POH-GGZ besproken.
- 3.15 Op het moment dat klaagster in zorg kwam, was er geen sprake van actieve suïcidaliteit. De POH-GGZ heeft dat beoordeeld. De POH-GGZ heeft bij elk gesprek de suïcidaliteit uitgevraagd en geïnformeerd bij klaagster of ze het volhield. In februari 2021, nadat het in de kerstvakantie beter was gegaan, ging het weer slechter met klaagster. Klaagster wilde op dat moment een verwijzing naar de GGZ. Op dat moment is niet direct de verwijzing gemaakt (die is in maart 2021 gemaakt), omdat verweerster de inschatting maakte dat klaagster niet zozeer een psychiatrische diagnose had, maar veel meer last had van het opvoedklimaat thuis.

Klachtonderdeel 2:

- 3.16 Verweerster heeft geen vooropgezet plan gehad of een val opgezet om klager klem te zetten. Verweerster heeft zich te gedragen als een goed hulpverlener. In dit geval houdt deze verplichting onder andere in dat zij kijkt naar wat op dat moment het beste is voor klaagster.
- 3.17 Op 8 maart 2021 heeft verweerster in overleg met klaagster (toen 16 jaar) en de POH-GGZ Veilig Thuis gebeld voor advies. Klaagster en de POH-GGZ zijn bij dit telefoongesprek aanwezig geweest. Veilig Thuis werd met toestemming gebeld. Het ging op dat moment niet goed met klaagster en het was eerder onvoldoende gelukt om de ouders bij de problematiek te betrekken; klager was niet naar de gesprekken gekomen. De hoop was dat met het betrekken van Veilig Thuis op die manier ook klager bij de problematiek van klaagster betrokken zou kunnen worden. Degene die avonddienst bij Veilig Thuis had, woonde vlak bij de praktijk en besloot langs te komen in plaats van te bellen. Dit was niet de intentie van verweerster toen zij Veilig Thuis contacteerde. Voor verweerster was het inschakelen van Veilig Thuis op 8 maart 2021 de goede beslissing voor klaagster. Zij maakte zich ernstig zorgen om klaagster en had daarbij advies nodig. Verweerster wilde na het advies van Veilig Thuis, samen tot een oplossing te komen.

Klachtonderdeel 3:

- 3.18 Samen met de medewerker van Veilig Thuis, klaagster, haar moeder en de POH-GGZ heeft verweerster besloten dat het op dat moment het beste was dat klaagster bij een

vriendinnetje ging slapen. Deze interventie is verricht om haar een time-out te bieden, waar ze expliciet om vroeg.

- 3.19 Klachtonderdeel 1 is ongegrond, klager is niet ontvankelijk in klachtonderdelen 2 en 3, subsidiair dienen deze klachtonderdelen als ongegrond te worden afgewezen.

4. BEOORDELING DOOR DE GESCHILLENCOMMISSIE

- 4.1 Op de arts-patiënt relatie zijn de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake de Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst (WGBO) van toepassing. Deze bepalingen leggen de hulpverlener de verplichting op om bij zijn werkzaamheden de zorg van een goed hulpverlener in acht te nemen en daarbij te handelen in overeenstemming met de op hem rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiend uit de voor hulpverleners geldende professionele standaard.
- 4.2 Die professionele standaard is onder meer neergelegd in de standaarden van de NHG (Nederlands Huisartsen Genootschap) en de richtlijnen van de KNMG (Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst). Voor de beoordeling van deze klacht (klachtonderdeel 2) heeft de geschillencommissie in het bijzonder acht geslagen op de KNMG Meldcode kindermishandeling en huishoudelijk geweld. De Meldcode schrijft vijf te nemen stappen voor:
- 1: *Breng signalen in kaart*
  - 2: *Overleg met een deskundige collega of Veilig Thuis*
  - 3: *Praat met ouders of verzorgers*
  - 4: *Weeg het geweld*
  - 5: *Beslis: Is melden nodig? Is hulpverlening nodig?*
Als je het kind voldoende kunt beschermen, bied of organiseer je de noodzakelijke hulp. Als de situatie acuut of structureel onveilig is, doe je een melding bij Veilig Thuis en beslis je samen welke hulp je zelf kunt organiseren.
- 4.3 De commissie zal zich voor alles dienen te buigen over de ontvankelijkheid van klagers. Met betrekking tot het beroep op niet-ontvankelijkheid van de klachtonderdelen 2 en 3 gedaan door verweerster oordeelt de commissie als volgt:
- 4.4 De Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg (Wkkgz) geeft aan dat er geklaagd kan worden over een gedraging jegens een cliënt in het kader van de zorgverlening. Voorts is bepaald in de Wkkgz dat een dergelijke klacht kan worden ingediend door de cliënt, een nabestaande van de overleden cliënt dan wel een vertegenwoordiger van de cliënt.
- 4.5 Over de gedraging kan geklaagd worden door een beperkte –met name genoemde– groep klachtgerechtigden, waartoe klager niet behoort. Klager klaagt echter ook *namens* de patiënt, als gemachtigde. Dat klager ook vindt dat hemzelf onrecht is aangedaan door de gebeurtenissen, maakt niet dat de klachtonderdelen niet besproken zouden

kunnen worden, dan wel dat er sprake is van niet-ontvankelijkheid. Klaagster is namelijk 16 jaar en daarmee zelf klachtgerechtigd. Zij heeft haar vader gemachtigd haar te vertegenwoordigen in onderhavige procedure. Klaagster heeft zelf ook verklaringen afgegeven in onderhavige procedure waarin zij aangeeft het oneens te zijn met de gang van zaken. De commissie heeft af te gaan op deze verklaringen samen met de getekende vertegenwoordigingsmachtiging, wat maakt dat de klachtonderdelen beoordeeld kunnen worden door de commissie.

Klachtonderdeel 1:

- 4.6 Klagers zijn van mening dat klaagster niet behandeld had moeten worden door de POH-GGZ.
- 4.7 Klagers vinden dat de POH-GGZ die gesprekken voerde met klaagster net begonnen was en niet bekwaam was om klaagster te behandelen. Zij vinden dat zij gezien de problematiek van klaagster had moeten verwijzen naar de tweedelijns GGZ.
- 4.8 De POH-GGZ had haar opleiding afgerond en was al anderhalf jaar aan het werk bij verweerster. Daarnaast had zij ervaring met jongeren en besprak zij alle consulten na met verweerster. Dat de POH-GGZ niet bekwaam zou zijn, is de commissie niet gebleken.
- Binnen de huisartsenzorg is het gebruikelijk dat een patiënt bij psychische problemen gezien wordt door een POH-GGZ om een beter beeld van de klachten te krijgen, de mogelijk nodige behandeling vast te stellen en verdere begeleiding te verlenen. Het is aan de POH-GGZ om in te schatten van welke problematiek sprake is en de ernst ervan, voordat er eventueel wordt verwezen naar GGZ.
- 4.9 Klaagster stelt dat zij al bij aanvang van de gesprekken heeft gezegd dat zij suïcidale gedachten had. Verweerster ontkent dit. Nu klaagster en verweerster elkaar tegenspreken, is voor de commissie niet vast te stellen wie de waarheid spreekt. De commissie baseert zich bij haar beoordeling van de klacht niet op het uitgangspunt dat het woord van klaagster minder geloof verdient dan dat van verweerster, maar op het gegeven dat moet worden vastgesteld welke feiten gelden. Nu beiden het medisch dossier niet hebben ingebracht, kan de commissie de juistheid van de stelling van klaagster niet toetsen. De commissie is van oordeel dat klachtonderdeel 1 ongegrond is.

Klachtonderdeel 2:

- 4.10 Klagers zijn van mening dat er onterecht een melding gedaan is bij Veilig Thuis.
- 4.11 Verweerster geeft aan dat zij op 8 maart 2021 Veilig Thuis heeft gebeld voor advies. Dat is een mogelijkheid binnen stap 2 van de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. De commissie maakt niet op uit hetgeen verweerster stelt in haar

verweer dat er sprake was van een verdenking van huiselijk geweld of mishandeling. Wel was er sprake van psychische problemen bij klaagster en van "een opvoedingsklimaat" dat moeilijk was. Ook wilde verweerster klager betrekken bij de gesprekken die met de POH-GGZ plaatsvonden. Tot dusverre was klager daar, ondanks uitnodiging, niet bij aanwezig.

- 4.12 Dat een medewerker van Veilig Thuis vervolgens op de praktijk kwam en deelnam aan een gesprek met klaagster, haar moeder en verweerster was niet conform de stappen uit de Meldcode. Verweerster stelt dat zij verrast was dat er direct een medewerker kwam van Veilig Thuis. Verweerster is echter verantwoordelijk voor hoe het gesprek op de praktijk verliep en had zelf de regie kunnen houden, door aan te geven dat zij alleen een adviesgesprek wilde. Een adviesgesprek is onder meer bedoeld om te kunnen inschatten of het doen van een melding nodig is. Daarna moeten er nog volgende stappen gezet worden. Nergens is de commissie gebleken dat er sprake was van huiselijk geweld of kindermishandeling. Verweerster had de bedoeling klager meer te betrekken bij de gesprekken die plaatsvonden stelt zij. Het ontbreken van het medisch dossier, waaruit de commissie mogelijk had kunnen opmaken hoe de contacten met Veilig Thuis zijn verlopen, maakt dat de commissie niet kan beoordelen om welke reden Veilig Thuis werd ingeschakeld en om welke reden Veilig Thuis meende direct actie te moeten ondernemen. De stappen van de Meldcode zijn niet op de juiste wijze doorlopen. Veilig Thuis heeft kennelijk aangenomen dat er reeds een melding werd gedaan, terwijl verweerster aangeeft dat zij alleen een adviesgesprek had gewild. Verweerster is verantwoordelijk te houden voor deze gang van zaken. De commissie verklaart klachtonderdeel 2 gegrond.

Klachtonderdeel 3:

- 4.13 Klagers zijn van mening dat niet besloten had mogen worden dat klaagster een nacht bij een vriendin zou doorbrengen. Klager stelt, dat er druk is uitgeoefend en dat klaagsters moeder is overgehaald om in te stemmen
- 4.14 Bij het gesprek van 8 maart 2021 waren klaagster en haar moeder aanwezig. Klager was uitgenodigd voor dit gesprek maar is niet verschenen. Klaagster en haar moeder hebben beide ingestemd met het laten logeren van klaagster bij een vriendin, om een time-out te kunnen nemen van de thuissituatie. Als klager stelt dat zijn echtgenote niet in staat was om weerwoord te geven, had klager zelf aanwezig moeten zijn bij dit gesprek. Achteraf aangeven dat het logeren geen juiste beslissing was, snijdt geen hout. De beslissing van dat moment is genomen door moeder en klaagster gezamenlijk, waarbij verweerster dit tevens verantwoord vond. De commissie tekent daarbij aan dat klaagster 16 jaar oud is en zelf in staat is haar wil te bepalen. De commissie verklaart klachtonderdeel 3 ongegrond.

DE UITSPRAAK

De commissie verklaart:

Klachtonderdeel 1: ongegrond

Klachtonderdeel 2: gegrond

Klachtonderdeel 3: ongegrond

Nu de klacht gedeeltelijk gegrond verklaard is, veroordeelt de commissie verweerder tot betaling van het betaalde griffierecht, te weten een bedrag van € 50,00 en wel binnen 2 weken na datering van deze uitspraak.

Deze beslissing is genomen door:

De heer mr. J. van der Hulst , voorzitter

Mevrouw drs. R. Boeve-Smit, lid op voordracht van de Landelijke Huisartsen Vereniging/Ineen

Mevrouw drs. K. Slot, lid op voordracht van de Landelijke Huisartsen Vereniging/Ineen

De heer mr. M. Kooijman, lid vanuit patiëntenperspectief

Mevrouw drs. D.F. Bakker, lid vanuit patiëntenperspectief

bijgestaan door mw. mr. S. van Dijk, ambtelijk secretaris.

Eindhoven, 31 maart 2022

namens de commissie:

De heer mr. J. van der Hulst, voorzitter.